

SVEČANA PROSLAVA

ROJSTNEGA DNE NJ. VEL. KRALJA PETRA II. NA MESTNEM MAGISTRATU V LJUBLJANI

S posebnimi čustvi je proslavila Ljubljana letošnji rojstni dan Nj. Vel. kralja Petra II. Usodni dogodki, ki so se prav tiste dni začeli razvijati v Evropi in pred kratkim sklenjeni sporazum med Hrvati in Srbi, ki je ustvaril temelje za miren notranje politični razvoj v kraljevini Jugoslaviji, sta narekovala ta posebna čustva članom mestnega sveta, ko so se pod županovim vodstvom zbrali dne 6. septembra ob 8. uri zvečer v slavnostno okrašeni mestni posvetovalnici. Pridružili so se jim načelniki mestnih oddelkov ter vodje mestnih zavodov in podjetij. Na galeriji je bil postavljen zbor pevcev združenih ljubljanskih zborov, pred dvorano pa je bila železničarska godba »Sloga«.

Točno ob 8. uri je vstal župan dr. Jure Adlešič in spregovoril zbranim:

Povabil sem Vas danes na izredno svečano sejo, ker obhajamo narodni in državni praznik rojstnega dne našega prevzvišenega vladarja, da ga vsaj tu proslavimo, ker popolnega programa zaradi izrednih razmer nismo mogli izvesti.

V proslavo rojstnega dne Nj. Veličanstva kralja sem povabil občane, naj okrase svoje domove z zastavami, ki vise tudi na vseh mestnih poslopjih. Sam in predstavniki mestnega sveta ljubljanskega smo se davi udeležili vseh cerkvenih opravil in molitev za zdravje Nj. Veličanstva kralja Petra II. in z gospodom podžupanom sem gospodu banu izrazil čustva in čestitke mestne občine ljubljanske s prošnjo za sporočilo na najvišjem mestu. Že davi sem poslal tudi naslednjo brzojavno čestitko:

Njegovemu Veličanstvu kralju Petru II., Beograd.

Na državni in narodni praznik ob priliki rojstnega dne Vašega Veličanstva, dovoljujem si Vašemu Veličanstvu v imenu mesta Ljubljane izreči najvdanejšo čestitke in tolmačiti želje prebivalstva za srečo in blagor Vašega Veličanstva, Visokega kraljevega doma kraljevine in naroda.

Pozdravljam in se zahvaljujem združenim pevskim zborom in godbi Sloge, ki sem ju na svečanost povabil. Nato so pevci zapeli mogočno Jenkovo »Molitev«. Po pesmi je župan nadaljeval:

Že tričetrt stoletja je stara pesem, ki so jo pevci pravkar zapeli tako čustveno, da menda še nikdar ni vrela iz src tako vdano ta molitev, kakor se danes dviga iz globin vseh naših duš visoko k nebu prošnja:

*Ti, ki si ustvaril
nas kot listja in trave ...*

čuj nas, večni Bog!

*Usmili se sirot,
Oče, z nami bodi,
kaži pravo pot ...*

Spoštovani in dragi predstavniki mesta Ljubljane!

Ko ste lani na današnji praznik ob tej uri za menoj ponavljali molitev, naj Vlada neba in zemlje varuje vsak korak našega mladega kralja, so se že pričele zbirati hude ure nad Evropo in le prekmalu smo morali spoznati, kam vodijo nasprotstva in spori med narodi. S sočutjem in žalostjo moramo gledati, kako je šiba božja udarila tudi po nedolžnih.

Pri nas pa sta ljubezen za skupno domovino in skrb za srečo naše države pripeljali do sporazuma, da smo se nerazdružljivo objeli bratje Slovenec, Srb, Hrvat s prisego sloge, da ostanemo na veke brat in brat!

Rešilna in našo državo ohranjujoča misel bratske sloge je vodila modre vodnike Jugoslavije skozi vse nevarnosti političnih viharjev, da danes spet lahko z zaupanjem in brez strahu gledamo v bodočnost.

Evropa gori in besni požar grozi z uničenjem človeštvo osrečujočih dobrin. Milijoni nedolžnih otrok stegajo ročice za očeti, potoki solza teko iz oči žena, mater in deklet pri odhodu najdražjih v boj. Svet drhti v strahu pred neznano usodo in v trepetu vzdihujejo ljudstva: »Šibe vojne reši nas, o Gospod!«

Toda milijoni se v strahu in trepetu za imetje in življenje ozirajo skozi bežne upe tudi na otok blaženih, semkaj na našo mirno kraljevino Jugoslavijo. Zakaj v razburkanem morju Evrope, ki se njegovi valovi že barvajo s krvjo, je naša Jugoslavija res kakor pravi otok miru.

Ali naj se morda tudi mi bojimo, da bi mogli in smeli krvavi valovi poplaviti naš trdni otok, če ga varuje in brani sloga bratov, ki se med seboj ljubijo, bratov, ki vase neomahljivo upajo, in složnih bratov junakov, ki *vase tudi verujejo!*

Ta močna vera nam jamči, da bo uslišana naša današnja zaupanja polna molitev:

*Ti nam daj kreposti,
da, kar sklenemo,
v djanji naš pogum
skaže brez slabosti!*

Medsebojna ljubezen nam krepi naše upanje, da živa in nikdar omahljiva vera v nas same postoteri sile in moči naše države!

Trdno verujemo vase, da prerojeni v nesrečah in prekaljeni v nevarnostih ohranimo naši državi — *mir!*

Vsa Evropa kaže na naš otok miru, kako se danes složni in junaški jugoslovenski bratje s postoterjeno ljubeznijo, s postoterjenim upanjem in s postoterjeno vero oklepajo vzvišenega predstavnika vseh vrlin, vsega plemenitega in junaškega naše države, v naše najmočnejše upanje, v našo najbolj vzvišeno nado, v Nj. Veličanstvo kralja Petra II.

Čeprav vse nas boli srce in se nam smili oplášeni svet, vendar smo danes veseli in srečni, ker svojemu kralju za rojstni dan poklanjamo gorečo ljubezen v slogi nepremagljivih Slovencev, Hrvatov in Srbov in najzvestejšo prisego vdanosti vseh do zadnjega diha.

Z našimi čestitkami prepletena vera v mirno bodočnost močne kraljevine Jugoslavije odpira srca in od Triglava do Vardara se skladno razlega pesem:

Slovenec, Srb, Hrvat — *na veke brat in brat!*

Naj živi Nj. Veličanstvo kralj Peter II.! Naj živi visoki kraljevski dom! Naj živi složna in mirna — nepremagljiva kraljevina Jugoslavija!

Ko se je poleglo navdušeno ploskanje in odobravanje vzklikanje, je godba »Sloge« zaigrala državno himno »Bože pravde«, ki so jo zbrani stoje poslušali.

Ob 20.15 je bila svečana seja zaključena.